

הוא נתן להם את התורה שבכתב באפן של משפיע, ואת התורה שבפעלפה באפן של מקבל. לכן התרחש מעוט הלכנה רק בעקבות טענותיה. מצד הקדוש-ברוך-הוא – שניהם שווים, רק מציאותו של המקבל דורשת הארה על-ידי משפיע.

דגמה לכך נלמד מההבדל בין העשיר לעני. הקדוש-ברוך-הוא ון ומפרנס את שניהם. העני מקבל את מזונו מן העשיר לא משום שהוא נחות ממנו, אלא משום שבדרך זו בחר הקדוש-ברוך-הוא לשלח לו את צרכיו. הקדוש-ברוך-הוא רוצה שהעשיר יקים את מצות הצדקה, ולכן ברא עשירים ועניים. אולם, לאמתו של דבר, כלם מקבלים את מזונותיהם מעם ה'. כך גם הירח אינו נחות מן השמש, אלא נברא באפן שהוא מקבל את אורו, המענק לו מאת הקדוש-ברוך-הוא, באמצעות המשפיע, השמש.

התכלית היא, כפי שיהיה לעתיד לבוא, שאז יאיר אור הלכנה כאור החמה – שניהם גדולים בגלוי ובפעל.

(מעובד על-פי לקוטי שיחות חלק ל, עמ' 110-114)

יחזו אדמו"רנו מוהר"רנו מוהר"רנו מלך המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד לתקופה זו

כ"ג תשרי: כ"ק אדמו"ר (מוהרי"צ) נ"ע מכריו על תקנת אמירת תהלים בכל יום כפי שנחלק לימי החודש, בשנת תרפ"ז.

הכרות כ"ק אדמו"ר (מוהרי"צ) נ"ע על כתיבת ספר-תורה לקבלת פני משיח צדקינו, בשנת תש"ב.

כ"ד תשרי: יום בו נאסר כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע, בפעם הראשונה בשנת תקנ"ט, ובפעם השניה בשנת תקס"א.

יום פטירת הרבנית רחל ע"ה ינובסקי (אמו זקנתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח).

יום בו עזב כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע את רוסיה, בשנת תרפ"ח

כ"ח תשרי: יום בו נאסר כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע, בשנת תקפ"ז.

מעין חי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו מליובאוויטש

יו"ל
ליזכרון
הרבנית הצדקנית ח'ל מושקא
ע"ה ז"ל

מוגש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר חב"ד ב'

מאה שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

ברכה

הפסוק "תורה צוה לנו משה, מורשה קהלת יעקב" הכתוב בפרשת ברכה, הוא הדבר הראשון בתורה שמתחילים ללמוד עם ילד יהודי.

פסוק זה מלמד שהתורה שצוה משה, כלומר התורה שנתנה בהר-סיני, כוללת את התורה כנה. כל מה שהתחדש במשך הדורות אינו אלא גלוי של התורה שכבר נתנה במתן תורה. אפילו פנימיות התורה שתתגלה על-ידי המשיח, כבר נתנה למשה רבנו. ככל שנוסיף ונלמד וככל שנעמיק ונבין, עדין נתמקד רק בחלק קטן מן התורה כלה, כיון שהתורה עמקה הרבה יותר.

הסדר המקביל בלמוד הוא, מן הקל אל הכבד. תחלה ללמד ענינים פשוטים ורק אחר-כך, בגיל המתאים, כשההבנה בשלה, ללמד ענינים סבוכים ועמקים. אולם, עם ילד יהודי, הדבר הראשון שלומדים הוא: "תורה צוה...". כיצד לומדים רעיון כה עמוק עם ילדים רכים, שמתחילים ללמוד?

התורה הנה "מורשה קהלת יעקב". ירשה עוברת לבעלות היורש, ואינה תלויה במצבו של היורש. גם תינוק בן-יומו יורש. גם כאשר ישראל שרויים בדרגה נחותה, בבחינת עקבים הנרמזות בשם יעקב, התורה היא מורשה להם.

התורה היא עצמותו של ה'. עצמות אינה נקלטת בהבנה ובהשגה. העצמות גבוהה יותר. העצמות שיכת לנשמה. בדיוק כשם ששכלו של ילד קטן אינו כלי להכלת עצמות, כך שכלו של המבגר אינו כלי לכך. אולם, הקדוש-ברוך-הוא פתור בנו ונתן לנו את התורה. הקדוש-ברוך-הוא כלי-יכול, נתן את התורה לישראל. ה' נתן את עצמותו בתורה. כשם שעצמות ה' חדורה בתורה שלומד אדם מבגר, כך חדורה עצמות ה' גם בהבל פיהם של התינוקות החוזרים על אותיות התורה. בתורה מנחת עצמות ה', שאינה פרוכה כלל בהבנה שכלית, ולכן אינה מתאמת לרמת הלמוד.

לא מתחילים ללמד תינוק דברים קלים שיוכל להבין בשכלו. ההפךה כי עצמות ואמתות התורה אינה ענין של שכל ושל הבנה, היא יסוד בלמוד התורה. עצמות התורה היא חכמת ה', "שהוא ותכמתו אחד". אחדותו של הקדוש-ברוך-הוא עם תורתו אינה פרט בלמוד התורה שאפשר להקדים וללמוד

לפניו ענין אחר, הקל יותר. זהו הדבר שבו פותחים את למוד התורה, כיון שזהו היסוד. למוד התורה הוא התחברות עם עצמות ה', ורק אחריו מגיעה ההבנה.

אם לפני ההפכה באחדות ה' עם תורתו לומדים ומבינים ענינים שונים בתורה, יש חשש שההרגל ללמד את התורה ולקלט אותו בחושים השכליים, יקשה על הטבעת היסוד שהתורה היא עצמות ה' הנעלית משכל. הפךה זו יש לטעת בכל יהודי בעודו תינוק, ואז "גם פי יזקין, לא יסור ממנה". כאשר יגדל התינוק, וילמד תורה מתוך הבנה והשגה, תהיה הבנתו עטופה ביראת-שמים ובקבלת-על, שהן תוצאה של ההפכה הבסיסית שהחדרה בו.

(מעובד על-פי לקוטי שיחות חלק ה, עמ' 1165-1167)

בראשית

כאשר ברא הקדוש-ברוך-הוא את המאורות, השמש והירח, ברא אותם שוים בגדלים: "ויצא אלקים את שני המאורות הגדולים". מספר במודרש שהלבנה טענה לפני הקדוש-ברוך-הוא, כי לא יתכן ששני מלכים ישתמשו בכתר אחד, ולכן צוה עליה הקדוש-ברוך-הוא למעט את עצמה. אז נכרו ההבדלים בין השמש, "המאור הגדול", לבין הירח, "המאור הקטן". בעקבות טענת הלבנה, היא הפכה ל"מקבל", ומקבלת את אורה מן ה"משפיע", השמש.

כל דבר בעולם – מקורו בתורה. גם אפן בריאת המאורות, מקורו בתורה.

שני המאורות הם התורה שבכתב והתורה שבעל-פה. לכתחלה אלו שני מאורות שוים, הכל נתן למשה בסיני, גם התורה שבכתב וגם התורה שבעל-פה נתנו מאת ה'. אולם, התורה שבכתב היא המאור הגדול, והתורה שבעל-פה היא המאור הקטן, שכן התורה שבעל-פה יונקת מן התורה שבכתב. בתורה שבכתב מדגש יותר נותן התורה, הקדוש-ברוך-הוא. כל אות בה מדרקת בתכלית. התורה שבכתב היא בגדר משפיע. בתורה שבעל-פה מדגש יותר ענין המקבלים. התורה שבעל-פה נלמדת מתוך הבנת התורה שבכתב, וחלקים ממנה מתגלים על-ידי עם-ישראל, על-ידי לומדיה.

מצד הקדוש-ברוך-הוא התורה שבכתב והתורה שבעל-פה – שתיהן "המאורות הגדולים". רק מצד המקבל, בני-ישראל, יש הבדל. הקדוש-ברוך-